

Sygn. akt: I C 145/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Żelewska
Protokolant:	sekretarz sądowy Agnieszka Bronk-Marwicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 czerwca 2021 r. w G.

sprawy z powództwa (...) **Banku (...) S.A. w W.**

przeciwko **A. B.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. B. na rzecz powoda (...) Banku (...) S.A. w W. kwotę 22.859,78 zł (dwadzieścia dwa tysiące złotych osiemset pięćdziesiąt dziewięć złotych 78/100) z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 20.360,26 zł od dnia 19 lutego 2021r. do dnia zapłaty;

II. nie obciąża pozwanej kosztami procesu.

Sygn. akt **I C 145/21**

UZASADNIENIE

(wyroku z dnia 22 czerwca 2021 roku – w zakresie punktu II.)

Powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła pozew przeciwko A. B. o zapłatę kwoty 22.859,78 zł wraz z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie, które aktualnie wynoszą 11,2 % w stosunku rocznym od dnia 19 lutego 2021 roku do dnia zapłaty, a także zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu według przepisanych.

(pozew – k. 4-7)

Stan faktyczny:

Pozwana A. B. obecnie ma 45 lat. Na dzień wyrokowania znajdowała się w okresie wypowiedzenia. Zajmowała się sprzątaniami klatek schodowych w blokach znajdujących się w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G.. Otrzymywała wynagrodzenie w kwocie około 1.400 zł (marzec 2021 roku), a razem z premią w kwocie około 1.800 zł (kwiecień i maj 2021 roku) Poszukuje nowej pracy. Prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z partnerem, który partycypuje w kosztach utrzymania kwotą około 200-300 zł miesięcznie. Mają na utrzymaniu 9-letniego syna pozwanej. Otrzymują świadczenie „500+” oraz zasiłek rodzinny w kwocie 124 zł. Doraźnie korzystali z pomocy matki pozwanej lub starszego syna pozwanej. Mieszkają w lokalu komunalnym znajdującym się w zasobach Gminy M. G..

Miesięczny koszt utrzymania mieszkania wynosi około 750 zł. Do tego dostęp do Internetu oraz opłaty za korzystanie z 2 telefonów komórkowych pochłaniają kwotę 250 zł. Koszt zużycia energii elektrycznej wynosi 500 zł miesięcznie w okresie zimowym, a w okresie letnim ok. 200 zł.

(dowód: zeznania pozwanej A. B. – k. 88-88v., płyta – k. 100)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny ograniczony do badania sytuacji osobistej, majątkowej i rodzinnej Sąd ustalił na podstawie zeznań pozwanej, które były logiczne, spójne i wewnętrznie niesprzeczne, dlatego stanowiły wiarygodny dowód na wykazanie wymienionych wyżej faktów.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., odstępując od obciążania pozwanej kosztami procesu zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 k.p.c.).

Sąd miał na uwadze, że nieskonkretyzowanie w art. 102 k.p.c. „wypadków szczególnie uzasadnionych” oznacza, że to sądowi rozstrzygającemu sprawę została pozostawiona ocena, czy całokształt okoliczności pozwala na uznanie, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, przemawiający za nieobciążaniem strony przegrywającej spór kosztami procesu w całości lub w części. Takie stanowisko znajduje również potwierdzenie w orzecznictwie. W wyroku z dnia 02 października 2015 roku o sygn. I ACa 2058/14 (LEX nr 1820933) Sąd Apelacyjny w Warszawie stwierdził, że sposób skorzystania z przepisu art. 102 k.p.c. jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego i do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstępienie, a jeśli tak, to w jakim zakresie, od generalnej zasady obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór. Ustalenie, czy w danych okolicznościach zachodzą "wypadki szczególnie uzasadnione", ustawodawca pozostawia swobodnej ocenie sądu, która następuje niezależnie od przyznanego zwolnienia od kosztów sądowych. Dokonując tej oceny sąd orzekający winien kierować się własnym poczuciem sprawiedliwości, a podważenie oceny tego sądu wymaga wykazania, że jest ona wadliwa.

Zeznania pozwanej, którym jak wskazano, Sąd w całości dał wiarę, a które nadto nie były kwestionowane przez powoda, doprowadziły Sąd do przekonania, że pozwana A. B. znajduje się w wyjątkowo trudnej sytuacji materialnej. Jest osobą poszukującą pracy, a wcześniej otrzymywane wynagrodzenie było skromne i ledwo wystarczające na utrzymanie 3-osobowej rodziny. Warto także zwrócić uwagę, że nawet przed pandemią wirusa (...)2 podjęcie zatrudnienia na podstawie umowy o pracę było znacznie utrudnione z uwagi na powszechność oferowania zatrudnienia w oparciu o umowę zlecenia, co potwierdza przegląd ogłoszeń o pracę w najpopularniejszych serwisach internetowych. Tym bardziej w dobie pandemii sytuacja ta nie uległa poprawie, a wręcz przeciwnie. Sytuacja majątkowa i osobista pozwanej nie pozwalały, zdaniem Sądu, na poniesienie przez pozwaną kosztów niniejszego postępowania. Opłata sądowa od pozwu oraz żądane koszty poświadczeń pełnomocnictw stanowią większą część dochodu pozwanej, i to zakładając, iż po okresie wypowiedzenia, w którym znajdowała się ona w czerwcu br., znalazła ona kolejne zatrudnienie w podobnym charakterze tj. sprzątaczką.

Wobec powyższego Sąd uznał, że pozwana zasługuje na dobrodziejstwo skorzystania z art. 102 k.p.c. i orzeczono jak w pkt. II wyroku.